Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2021-0948
(mr. dr. D.P.C.M. Hellegers, voorzitter, mr. S.W.A. Kelterman, mr. P.G. Salvadori, leden en mr. F. Faes, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 14 mei 2021
Ingediend door	: De consument
Tegen	: Coöperatieve Rabobank U.A., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Datum uitspraak	: 9 november 2021
Aard uitspraak	: Bindend advies
Uitkomst	: Vordering (gedeeltelijk) toegewezen
Bijlage	: Relevante bepalingen uit het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 (Protocol), de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) en de Uitvoeringswet Algemene Verordening Gegevensbescherming (UAVG).

Samenvatting

Registratie persoonsgegevens. De bank heeft de persoonsgegevens van de consument geregistreerd in het Incidentenregister, het EVR, de Gebeurtenissenadministratie en het IVR voor een periode van acht jaar vanwege vermeende betrokkenheid bij fraude (geldezel/money mule). De consument heeft gevorderd dat zijn gegevens uit deze registers worden verwijderd. De commissie oordeelt, met inachtneming van alle feiten en omstandigheden van dit geval, dat de bank de termijn van de registraties in het Incidentenregister en het EVR dient te verkorten naar zes jaar, maar dat zij de registraties in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR onverkort mag handhaven.

1. De procedure

1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument met een begeleidende brief van zijn gemachtigde; 2) het verweerschrift van de bank; 3) de repliek van de gemachtigde van de consument en 4) de dupliek van de bank.

1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 17 september 2021. Op de hoorzitting was de bank aanwezig. De consument en zijn gemachtigde hebben voorafgaand aan de zitting kenbaar gemaakt niet te zullen verschijnen. Zij waren dan ook niet aanwezig op de zitting.

1.3 De consument en de bank hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 De consument hield bij de bank een betaalrekening (hierna: de betaalrekening) aan met bijbehorende bankpas (hierna: de bankpas) en pincode.

2.2 Van 10 oktober 2019 tot en met 12 oktober 2019 hebben de volgende gebeurtenissen plaatsgevonden:

- Op 10 oktober 2019 is een nieuw toestel geregistreerd op de betaalrekening, is het aan de bankzaken gekoppelde e-mailadres gewijzigd en is de paslimiet verhoogd.
- Op 12 oktober 2019 is een bedrag van € 3.277,82 en een bedrag van € 3.342,68 bijgeschreven op de betaalrekening. Deze bedragen bleken afkomstig van WhatsApp-fraude. Vrijwel direct na het bijschrijven zijn de bedragen opgenomen van de betaal-rekening met behulp van de bankpas. De slachtoffers hebben aangifte gedaan bij de politie.
- De consument heeft een contant bedrag van € 350,00 van de vriend ontvangen.

2.3 Op 18 oktober 2019 heeft er een gesprek plaatsgevonden tussen partijen over de hiervoor genoemde gebeurtenissen. Tijdens dit gesprek heeft de consument verklaard niets met de frauduleuze overboekingen te maken te hebben en dat hij zijn bankpas was kwijtgeraakt.

2.4 Op 6 november 2019 heeft de consument bij de politie aangifte gedaan van fraude met zijn betaalrekening. In de aangifte heeft de consument verklaard dat hij zijn bankpas en de pincode ter beschikking heeft gesteld aan de vriend. De consument is door de politie ook als verdachte gehoord.

2.5 Bij brief van 18 november 2019 heeft de bank de consument te kennen gegeven dat zij de persoonsgegevens van de consument heeft opgenomen in het Incidentenregister, het Extern Verwijzingsregister (hierna: EVR) en het Intern Verwijzingsregister (hierna: IVR) voor een periode van acht jaar voor de betrokkenheid van diens betaalrekening bij een frauduleuze overboeking. Bij brief van 28 november 2019 heeft de bank de consument geïnformeerd dat zij de klantrelatie zal beëindigen.

2.6 De consument heeft bezwaar gemaakt tegen de opname in de registers. De bank heeft dit bezwaar afgewezen.

De klacht en vordering

2.7 De consument vordert verwijdering van zijn persoonsgegevens uit het IVR, het Incidentenregister en het EVR. Tevens vordert de consument een proceskostenvergoeding.

De consument stelt dat de bank op onterechte gronden zijn persoonsgegevens heeft geregistreerd, althans dat de registraties disproportioneel zijn. Hiertoe voert hij de volgende argumenten aan:

- De consument is op 9 oktober 2019 met enkele jeugdvrienden gaan stappen. Een van die vrienden (hierna: de vriend), die hij vertrouwde, heeft de consument gevraagd of hij zijn bankpas mocht lenen en zijn betaalrekening mocht gebruiken. De reden hiervoor was dat de vriend bitcoins wilde laten uitbetalen, maar dat hij zijn eigen betaalrekening niet kon gebruiken. Ook werd de consument beloofd dat hij hiervoor een vergoeding zou krijgen van € 500,00 á €1.000,00 en dat hij de bankpas zou terugkrijgen direct nadat de bitcoins waren uitbetaald. De consument heeft hiermee ingestemd en zijn bankpas met pincode aan de vriend afgegeven. Pas toen de consument erop aandrong dat hij zijn bankpas terugkreeg, kreeg hij te horen dat de bankpas was ingeslikt door de geld-automaat. Op aanraden van de vriend heeft hij bij de bank (aanvankelijk) verklaard dat hij zijn bankpas kwijtgeraakt was. De consument is niet betrokken geweest bij het oplichten van derden, heeft er geen weet van gehad dat dit heeft plaatsgevonden en is er uiteindelijk zelf slachtoffer van geworden.
- Het OM is ook niet overgegaan tot vervolging. Zelfs bij de politie werd de consument te kennen gegeven dat hij slachtoffer was geworden van de vriend en dat die vriend dit al bij meerdere personen heeft gedaan.
- Omdat de consument volledig in paniek was en enigszins werd geïntimideerd door de vriend, heeft hij aanvankelijk een andere verklaring afgelegd. Nadien heeft hij zijn fout ingezien en volledige openheid gegeven.
- De consument wordt onevenredig in zijn belangen geschaad en de registraties beperken hem op verschillende wijze in zijn mogelijkheden om financiële relaties aan te gaan of een hypotheek te verkrijgen. Ook kan hij geen lening aanvragen om bijvoorbeeld een auto te kopen.

Het verweer

2.8 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Inleiding

3.1 De commissie moet beoordelen of de registratie van de persoonsgegevens van de consument in de diverse registers gerechtvaardigd is. De commissie zal daarbij beoordelen of de registraties juist zijn en proportioneel.

Externe registers

Voorwaarden voor registratie in het Incidentenregister en het Extern Verwijzingsregister (EVR)

3.2 Allereerst zal de commissie de vraag beantwoorden of de bank de persoonsgegevens van de consument mocht opnemen in het Incidentenregister en het daaraan gekoppelde EVR.

3.3 Ten tijde van de registratie van de persoonsgegevens van de consument waren het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 (hierna: het Protocol), de Algemene Verordening Gegevensbescherming (hierna: de AVG) en de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: de UAVG) van kracht. De opname van persoonsgegevens in het EVR en het Incidentenregister is slechts gerechtvaardigd, indien de registratie in overeenstemming is met het Protocol, de AVG en de UAVG.

3.4 Omdat opname van persoonsgegevens in deze registers – en met name het EVR – voor de consument ernstige gevolgen kan hebben (bijvoorbeeld geen betaalrekening of hypotheek meer krijgen), moeten zware eisen worden gesteld aan de grond(en) van de bank voor opname van de persoonsgegevens van consument.[1]
Artikel 5.2.1 aanhef en onder a en b van het Protocol bepaalt onder welke voorwaarden persoonsgegevens mogen worden opgenomen in het EVR. Het moet gaan om gedragingen van de betrokkene die een bedreiging vormden, vormen of kunnen vormen voor de (financiële) belangen van een financiële instelling, en ook voor de continuïteit en integriteit van de financiële sector. De strafrechtelijke aard van de te verwerken persoonsgegevens brengt mee dat deze gegevens in voldoende mate moeten vaststaan.[2] Het moet gaan om zodanige concrete feiten en omstandigheden dat zij een als strafbaar feit te kwalificeren bewezenverklaring in de zin van artikel 350 van het Wetboek van Strafvordering kunnen dragen. Een strafrechtelijke veroordeling is niet vereist, maar anderzijds is de enkele verdenking van betrokkenheid bij een strafbaar feit in de zin van een vermoeden van schuld, zoals dat kan blijken uit een aangifte, niet voldoende. Als maatstaf heeft te gelden of de vastgestelde gedragingen een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld opleveren, in die zin dat de te verwerken strafrechtelijke persoonsgegevens in voldoende mate moeten vaststaan.[3]
Bij bevestigende beantwoording van deze vraag dient bovendien te worden beoordeeld of op grond van een en ander opneming in het Incidentenregister en het EVR gerechtvaardigd was en voor welke duur (artikel 6 onder f van de AVG, en artikel 5.2.1 sub c van het Protocol, zie de bijlage).

---

[1] Kifid GC 2017-717
[2] O.a. Hof Arnhem-Leeuwarden 26 januari 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:494, rechtsoverweging 4.3
[3] HR 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720 en Hof Arnhem-Leeuwarden 7 november 2014, ECLI:NL:GHARL:2014:8710

Heeft de bank de gegevens van de consument mogen opnemen in het EVR?

3.5 Dat de betaalrekening van de consument gebruikt is voor WhatsApp-fraude houdt partijen niet verdeeld. Het antwoord op de vraag of de consument hierbij betrokken is geweest, houdt hen wel verdeeld. Een vraag die aan de hand van de hiervoor onder 3.4 toegelichte maatstaf wordt beantwoord. De commissie is van oordeel dat aan deze maatstaf is voldaan. De bank is er namelijk in geslaagd de betrokkenheid van de consument bij de fraude aan te tonen met als gevolg dat de vastgestelde gedragingen van de consument een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan (schuld)witwassen opleveren. Hiertoe acht de commissie de volgende feiten en omstandigheden redengevend.

3.6 De consument heeft zijn bankpas met pincode beschikbaar gesteld aan de vriend. Niet lang daarna is de paslimiet voor geldopnames bij geldautomaten verhoogd. Vervolgens zijn twee bedragen bijgeschreven op de betaalrekening; deze bleken afkomstig te zijn van WhatsApp-fraude. Daarna zijn deze bedragen opgenomen van de betaalrekening met de bankpas en pincode van de consument. Verder staat vast dat de consument pas ná de opname van de frauduleuze gelden en nadat de consument hier door de bank op was gewezen aan de bank gemeld heeft dat hij zijn bankpas verloren was. Deze omstandigheden passen bij het handelen en/of het gedragspatroon van iemand die als 'money mule' oftewel geldezel[4] fungeert. Van dit laatste gaat de commissie ook uit, nu de consument niet heeft kunnen ontkrachten dat hij op enige wijze bij de fraude betrokken is geweest.

3.7 Het argument van de consument dat hij de vriend volledig vertrouwde en daarom zijn bankpas en pincode aan hem heeft gegeven, maakt dit oordeel niet anders. In dit kader weegt de commissie mee dat uit de stukken blijkt dat de consument zijn bankpas en pincode aan de vriend vrijwillig ter beschikking heeft gesteld en daaromtrent in eerste instantie jegens de bank heeft gelogen door te verklaren dat hij zijn bankpas was verloren, waar de consument bovendien een vergoeding van tussen de € 500,00 en € 1.000,00 voor zou ontvangen. Gelet op deze omstandigheden kon de consument redelijkerwijs vermoeden dat er strafbare gedragingen zouden plaatsvinden op/met zijn bankrekening. De consument heeft zich daarmee schuldig gemaakt aan (schuld)witwassen door als geldezel te fungeren.

3.8 Verder merkt de commissie de omstandigheid dat de consument door het OM en de politie als slachtoffer wordt beschouwd niet aan als een contra-indicatie dat sprake is van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan (schuld)witwassen.[5] Daartoe overweegt de commissie dat iedereen die aangifte doet van een strafbaar feit kan aangeven dat hij daarvan slachtoffer is, dat hij van het procesverloop op de hoogte wil worden gehouden en dat hij de eventuele schade wil verhalen op de dader.

---

[4] Kifid GC 2020-222, Hof Arnhem-Leeuwarden, 9 november 2017, ECLI:NL:GHARL:2017:10752 en Rechtbank Midden-Nederland 27 september 2019, ECLI:NL:RBMNE:2019:4490

[5] Kifid GC 2020-1072

3.9 Al deze feiten en gedragingen in onderlinge samenhang beschouwd, brengen de commissie tot het oordeel dat de bank de conclusie heeft mogen trekken dat de consument betrokken was bij de fraude en dat hij hierin de rol van 'money mule' heeft gespeeld, althans de fraude mogelijk heeft gemaakt. Gelet op het voorgaande is naar het oordeel van de commissie in voldoende mate komen vast te staan dat er sprake is van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld van de consument aan betrokkenheid bij strafbare feiten. Dit betekent dat aan de eerste twee vereisten voor registratie in het EVR is voldaan (zie artikel 5.2.1 onder a en b van het Protocol in de bijlage).

De proportionaliteit van de registratie

3.10 De bank dient bij de registratie het proportionaliteitsbeginsel in acht te nemen. Dit is neergelegd in artikel 5.2.1 sub c van het Protocol. Dit houdt in dat het belang van de financiële sector bij registratie moet worden afgewogen tegen de nadelige gevolgen voor de consument. Ook mag de duur van de registratie niet disproportioneel zijn. Betrokkenen die de wens hebben dat hun registratie wordt verwijderd of verkort, moeten aanvoeren waarom zij disproportioneel worden geraakt in hun belangen en waarom hun belangen zwaarder wegen dan die van de bank.

3.11 De bank heeft gemotiveerd aangevoerd waarom het belang van de bank, en dat van de financiële sector als geheel, bij de registratie zwaarder weegt dan dat van de consument bij het niet registreren. Door te fungeren als geldezel heeft de consument eraan bijgedragen dat met behulp van zijn bankrekening iemand kon worden opgelicht. De commissie ziet dan ook in dat de bank in het kader van fraudebestrijding en als waarschuwing voor andere financiële instellingen een groot belang heeft bij het opnemen van de gegevens van de consument in de registers.

3.12 Daartegenover heeft de consument enkel aangegeven dat hij de registraties niet proportioneel vindt, omdat de registraties hem op verschillende wijze beperken in zijn mogelijkheden om financiële relaties aan te gaan of een hypotheek te verkrijgen. Ook kan hij geen lening aanvragen om bijvoorbeeld een auto te kopen.

3.13 Gelet op het (op dit moment) ontbreken van een toereikende onderbouwing van de consument van een concreet belang, is de commissie van oordeel dat het belang van de bank bij registratie van de persoonsgegevens van de consument zwaarder weegt dan het belang van de consument bij het verwijderen van de registratie. Wel ziet de commissie aanleiding om de duur van de registratie te verkorten. Er zijn namelijk verschillende gradaties van verwijtbaarheid. Hoewel het fungeren als geldezel zeer verwijtbaar is, zijn er nog zwaardere feiten denkbaar.[6]

[6] Kifid GC 2021-0712

De maximale registratieduur van acht jaar acht de commissie in dit geval dan ook niet proportioneel. Om recht te doen aan de zwaarte van het verwijt dat de consument te maken valt, oordeelt de commissie dat de bank de registratieduur van de persoonsgegevens van de consument in het EVR dient te verkorten naar zes jaar.

Mocht de bank de persoonsgegevens van de consument registreren in het Incidentenregister?

3.14 Gelet op het bovenstaande dient ook de registratie van de persoonsgegevens van de consument in het Incidentenregister te worden gehandhaafd. Het EVR is gekoppeld aan het Incidentenregister (artikel 5.1.1 van het Protocol). Dit brengt mee dat zolang registratie in het EVR terecht en proportioneel is, de gegevens ook in het Incidentenregister blijven staan. Ten aanzien van de duur van deze registratie is de commissie van oordeel dat deze – op basis van de onder 3.12 genoemde omstandigheden – ook verkort dient te worden naar zes jaar. De commissie is niet gebleken van omstandigheden die een langere duur van de Incidentenregistratie dan de duur van de registratie in het EVR rechtvaardigen.

<u>Interne registers</u>

De registratie in de Gebeurtenissenadministratie en het Intern Verwijzingsregister (IVR)

3.15 Wat betreft de beantwoording van de vraag of de bank op terechte gronden tot registratie in het IVR (dat aan de Gebeurtenissenadministratie is gekoppeld) mocht overgaan wordt het volgende overwogen.

3.16 Deze registers vormen het interne waarschuwingssysteem van de bank en de groep financiële ondernemingen waarvan de bank deel uitmaakt. Opname van de persoonsgegevens van de consument in het IVR brengt mee dat die gegevens ook in de Gebeurtenissen-administratie zijn opgenomen. Dit heeft als gevolg dat de commissie de vordering van de consument tot verwijdering van zijn gegevens uit het IVR aldus begrijpt dat daaronder ook de verwijdering van de gegevens uit de Gebeurtenissenadministratie moet worden begrepen.

Heeft de bank de gegevens van de consument mogen opnemen in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR?

3.17 Hiervóór is vastgesteld dat de bank de persoonsgegevens van de consument in het EVR heeft mogen opnemen, omdat sprake is van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden dat de consument een strafbaar feit heeft gepleegd. Deze vaststelling is, op grond van artikel 33 lid 2 sub b UAVG, voldoende om de registratie in de onderhavige registers te handhaven.

Dient de registratieduur in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie te worden verkort?

3.18 De commissie acht voor deze registraties de duur van acht jaar proportioneel om de navolgende redenen.

Voorop staat dat de registraties in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie zuiver intern zijn. De registraties hebben tot gevolg dat de consument niet langer gebruik kan maken van de diensten van de groep van financiële ondernemingen waarvan de bank deel uitmaakt. Omdat financiële instellingen die geen deel uitmaken van deze groep geen toegang tot de persoonsgegevens van de consument in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie hebben wordt de consument dus, na afloop van de registratie in het EVR, niet belemmerd in zijn mogelijkheden om met een andere financiële instelling een bankrelatie aan te gaan.

Heeft de consument recht op een proceskostenvergoeding?

3.19 De consument heeft een proceskostenvergoeding gevorderd. Hij heeft zich in deze procedure laten bijstaan door een advocaat. Nu de consument deels in het gelijk is gesteld acht de commissie een proceskostenvergoeding op zijn plaats. De vordering van de consument is van onbepaalde waarde. Het Liquidatietarief van Kifid kent voor die categorie vorderingen geen tarief. Conform hetgeen op genomen in het Liquidatietarief rechtbanken en gerechtshoven wordt hierbij dan ook aansluiting gezocht bij het tarief voor vorderingen van € 15.000,00. De kosten van de procedure aan de zijde van de consument worden door de commissie vastgesteld op € 400,00 (1 punt x tarief V Kifid). De commissie is van oordeel dat de bank van dit bedrag 50% aan de consument moet vergoeden, ofwel € 200,00.

4. De beslissing

De commissie beslist dat de bank binnen vier weken na de dag waarop deze beslissing aan partijen is verstuurd met schriftelijke kennisgeving aan de consument de duur van de registratie van de persoonsgegevens van de consument in het Incidentenregister en het EVR verkort tot zes jaar en aan de consument een proceskostenvergoeding van € 200,00 betaalt. Voor het overige wordt de vordering afgewezen.

Deze uitspraak is een bindend advies. Tegen deze uitspraak kunt u beroep instellen bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening als wordt voldaan aan de vereisten van artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Voor het instellen van beroep geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Het reglement van de commissie van beroep en meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Binnen een maand na de verzenddatum van de uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Bijlage - Relevante bepalingen

Relevante artikelen uit het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013

2. Begripsbepalingen
In dit protocol wordt verstaan onder:
Incident: een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding.

3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister
3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister, waarin door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen worden vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een (mogelijk) Incident. (…)
3.1.2 Aan het Incidentenregister is een Extern Verwijzingsregister gekoppeld. (…)

4 Incidentenregister
4.1 Doel Incidentenregister
4.1.1 Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren:
"Het geheel aan verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn:
- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, van de financiële instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers;
- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, de financiële instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers;
- op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen."

4.2 Toegang tot het Incidentenregister
(…)
4.2.3 De gegevens uit het Incidentenregister van de Deelnemer mogen tevens worden uitgewisseld met functionarissen werkzaam bij de daartoe ingerichte, coördinatiefuncties van de NVB, Verbond, VFN, ZN, FOV en SFH (de fraudeloketten).
(…)
4.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister
(…)
4.3.2 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan die opnamen in het Incidentenregister rechtvaardigt.

5 Extern Verwijzingsregister

5.1 Functie van het Extern Verwijzingsregister

5.1.1 Volledige en ongecontroleerde toegang tot het Incidentenregister van een Deelnemer door de overige Deelnemers is niet wenselijk. Daarom is er voor gekozen aan het Incidentenregister een Extern Verwijzingsregister te koppelen. In het Extern Verwijzingsregister zijn uitsluitend Verwijzingsgegevens opgenomen. Het Extern Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de (Organisaties van de) Deelnemers. Nadat door een Deelnemer wordt vastgesteld dat een (rechts)persoon is opgenomen in het Externe Verwijzingsregister, zijn volgens het bepaalde in artikel 4.2 Protocol gegevens uit het Incidentenregister voor de Deelnemer beschikbaar. Op deze wijze worden gegevens uit het Incidentenregister op een zorgvuldige en gecontroleerde wijze beschikbaar voor de (Organisaties
van de) Deelnemers.

5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister

5.2.1 De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en na toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister.

a) De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormden, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector.

b) In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachten wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar.

c) Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen. Dit houdt in dat Veiligheidszaken vaststelt, dat het belang van opname in het Externe Verwijzingsregister prevaleert boven de mogelijk nadelige gevolgen voor de Betrokkene als gevolg van opname van zijn Persoonsgegevens in het Extern Verwijzingsregister.

5.3 Verwijdering van gegevens uit het Extern Verwijzingsregister

(…)

5.3.2 Verwijdering van Verwijzingsgegevens uit het Extern Verwijzingsregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan en opname in het Extern Verwijzingsregister conform artikel 5.2.1 Protocol heeft plaatsgevonden.

Relevante artikelen uit de AVG

Artikel 6
Rechtmatigheid van de verwerking
1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:
(…)
f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

Artikel 10
Verwerking van persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten
Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.

Relevante artikelen uit de UAVG

Artikel 33. Overige uitzonderingsgronden inzake gegevens van strafrechtelijke aard
(…)
2 Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt:
(…)
b. ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.
(…)
4 Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen ten behoeve van derden worden verwerkt:
(…)
b. indien deze derde een rechtspersoon is die in dezelfde groep is verbonden als bedoeld in artikel 24b van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek (…)